Registreringsnummer:	A8133
Norsk navn:	Russeblåstjerne
Botanisk navn:	*Othocallis siberica (*syn. *Scilla siberica*)
Vårt kallenavn:	-
Folkelig navn:	Scilla, russeblåstjerne, blåstjerne. Sibirblåstjerne. Kilde: Lena Månsson 'Gyldendals bok om løker og knoller'.
Bruksområde:	Pryd: Forvilling i plen og eng, fjellhage, under busk og tre. Til snitt. Insektsplante: Humle.
Beskrivelse:	Gammel løkplante, dyrket i Norge fra midten av 1800-tallet. Forvillet og naturalisert nord til Tromsø. Svært hardfør, oval liten løk (1,5-2 cm i diameter), høyde 10-20 cm. Sterk mørkeblå, stjerneformet og hengende blomster (2,5-3 cm brede). Hvert dekkblad har en mørk midtlinje. På en flat og kantet stengel sitter fra en til fem blomster. Fra løken kommer vanligvis to (eller mindre vanlig fire) blader som er 1-2 cm brede og ca. 15 cm lange. Frøkapselen er stor, nesten kulerund og brungrønn. Sprer seg lett med sideløk og frø – kan danne store tepper. Trives i sol/halvskygge, i moldholdig og veldrenert jord, men er ikke kravstor. Løken får stå i fred til å danne modne frø. Bladene får visne ned og gir næring til neste års blomstring. Formering: Deling av etablerte plantegrupper, sensommer eller høst. Formeres også med frø – selvsår seg uhemmet (spres også ved hjelp av maur). I september – oktober settes løken (8-10 cm dypt, med 5-10 cm mellomrom). I handelen finnes også hvit russeblåstjerne (ikke like spredningsdyktig).
Beskrivelse blomst:	-
Blomstringstid:	April - mai
Historikk:	Trolig fra Tillas tid.
Tidligere registrering:	TG 1991-92. Registrert som scilla.
Skjøtsel:	Får stå i fred. Noen ganger tas løkplanter opp fra grusganger og settes tilbake i plenen. Fjerner også visne/halvvisne blader fra grusgangen.
Videre bearbeiding:	-
Tilstand:	God
Tiltak:	-
Plassering, flytting:	Spredt i museumshagen: Bed, plen og delvis i grusganger.
Planten finnes også:	-
Bevaringskategori:	-